

386

негативъ!

1

ТРИТЬ ТИПА ХОРА -

ПОЛОЖИТЕЛЕНЪ, ОТРИЦАТЕЛЕНЪ И НЕУТРАЛЕНЪ.

10

школна лекция на общия класъ,
дължана отъ Учителя, на 23 ноември, 1932 г.

Изгрѣвъ. 5 ч.с.

(Борис)

~~Земено членение~~

Друга глава.

(Учительниче темитъ и върху една отъ тъхъ се спира. Нѣкой е писалъ: когато душата е излѣзла отъ Бога тя е имала знания, но послѣ, поради отклонението си отъ този путь, тя е изгубила знанията си. /")

Сега, азъ ще направя едно малъкъ възражение на тази тема. Питамъ: дѣцата, които се раждатъ въ единъ домъ, т.е. идватъ на училище, учени ли се раждатъ или не съ учени? учени ли съ тѣ или невѣжки? Съ други думи: когато прата излизатъ отъ Бога, учени ли идватъ или невѣжки? Когато говоримъ за знанието то е прогресивно, то е въ време и пространство. Вие не съмъсвайте невѣжеството съ знанието или съ незнанието. Има два вида невѣжество. Ронѣкога невѣжеството съзима като причина на всички нещастия въ свѣта. Това отчасти е вѣрно. Същностъ невѣжеството не е причина за всичките нещастия, за всичките злки. Знанието е причина на ~~шишашини~~ нещастията, а не невѣжеството. Така мислятъ и много учени. Защо мислятъ така? Когато човѣкъ е сиромахъ, той самъ носи товара на гърба си, а когато забогатѣе, той тѣрси вече ~~дора~~, които да му го носятъ. Той плаща на други хора да му носятъ товара.

Сега да оставимъ този въпросъ, да дойдемъ до друго едно понятие. Кв. Когато правите погрѣшки, вие минавате като дѣца, поставяте се въ положението на дѣцата, а когато учиете, минавате на мястото на ученици. На първо място ученикъ трѣбва да учи. Не, има едно повторение, което е необходимо, неизбѣжно повторение съ то. Запримѣръ, ученикъ никога не може да се освободи отъ първите уроци, той постоянно трѣбва да ги повтаря. И деликъ философъ да се родишъ, пакъ трѣбва да повтаряшъ нѣщата. Ти отъ седемъти но-ти не можешъ да се свобододишъ. Колкото да ги считашъ дѣтински, ти ще ги туряшъ въ едно отношение, въ друго отношение, ще се чудишъ какъ да ги комбинирашъ, за да изкарашъ нѣщо отъ тѣхъ. Това ново комбиниране на седемъти ноти съ различни знаци, все даватъ по нѣщо ново. Послѣ, разпрѣдѣлението на тактоветъ, споредъ правилата на съвременната музика, споредъ траенето на нотите, дали съ осминки, четвъртинки, шестнадесетинки или 32-ри или 64-ци, все даватъ нови нѣща. Отъ 64-тиятъ нагорѣ не се знае, какви ноти има.

Та какво ще кажете тогава за живота? Какво представля живота? Въ живота има процеси, но самъ животъ не е процесъ. Животъ е едно благо, но самиятъ животъ не е благо. Ние казваме, че животъ произтича отъ любовта. Отчасти е вѣрно това. Любовта дава възможностъ на живота да се прояви. Майката, запримѣръ, дава поводъ на дѣтето да се роди, но дѣтето не дава поводъ на майката да живѣе.

Нѣкой казвата:ти не знаешъ ли, че майката ти те създаде? това отчасти са-
мо е вѣрно, когато единъ зидаръ дойде и ми направи една къща, отчасти
само е вѣрно, че той е направилъ къщата. Той само тури камъните, но, а
камъните сѫ работени отъ други работници. Той направи къщата, но не
направи и мене, който живѣя въ тази къща. Та тълото, което е създадено е
едно нѣщо, но онази сѫщина или реалност, която вие представяте сами по
себе си, тя има съвсѣмъ другъ произходъ. Сега нѣщата трѣбва да бхдатъ кон-
кретно дифинирани, за да се освободите отъ временните ограничения и раз-
разбирания. Че ви е стѣдено или топло, че сте облѣчени или не, че имате
шапка отъ кашмирска вълна, че обущата ви сѫ направени отъ хубава кожа,
всички тия нѣща сѫ вѣнши, върху които нѣма да се спиратъ. Нѣкой казвата:
ти затръ носишъ тѣзи обуца зинаяшъ ли волътъ колко е страдалъ? Нѣкой ще
възрази: юмъ волътъ не е искалъ да страда, да не е ставалъ волъ. Пъкъ
като е станалъ волъ, да не е направилъ такава дебела кожа, че да я дератъ.
Юмъ е направилъ такава дебела кожа, всѣки ще я дере. Я да си нахрани
една тѣнка кожа, да видимъ, кой ще я дере. Тогава казвамъ: плоцъта, която
заема мозъка или неговите възприятия сѫ причина до известна степень за
интелигентността на човѣка. Ако имаме два топа платъ, единиятъ тѣнъкъ, къ-
коприненъ, а другиятъ дебель, който има два милиметра въ диаметъръ, питамъ:
кой отъ двата топа ще заеме по-голъмо пространство? – абелиятъ платъ,
разбира се. Тогава казвамъ: когато кожата е по-дебела тя заема по-го-
лъмо пространство, но когато е по-тѣнка, тя заема по-малко пространство.
Слѣдователно, когато мозъкътъ възприема повече трептанія, той заема по-
голъма плоцъ. Плоцъта не е нѣщо статистическо, то е възможностъ въ даден
случай. Юмъ нѣщата се опредѣлятъ, съ това опредѣление заедно се изгуб-
ва и онази дефиниція, която прави предметъ по-ясни. Запримѣръ, вземете
числата 1,2,3,4 и т.н. до 10-тъ сѫ обикновени работи, азъ ви нѣкой
9 лева, напримѣръ, и вие ги употребявате за чѣщо. Но какво представяте
български деветъ лева тѣзи години? Какво може да направите съ тѣзи дев-
лева? Ако тѣ сѫ 9 швейцарски лева, или поне деветъ долари, тѣ все пакъ
представятъ една съѣтка надъ хиляда левъ. Представете си, че вие въ сѫщнос-
ти не знаете, какво представляватъ числата 4 и 5. Вие умножавате числото 2, но то
никога неможе да се умножи. То представлява едно абсолютно число въ приро-
дата. Това, което изработва двойката, когато се проявява, то е че дава
числото три, но и тройката е абсолютно число. като дойдете до тройката, азъ
не разбираете абсолютната стойност на това число, вие казвате че първиятъ

ЧОВЪКЪ. Първият човъкъ е бил Адамъ. И въследствие, всички хора, които са дошли след Адама, мязат ~~иана~~ него, и въ възходещата и въ низходещата степен. Като се казва, че хората мязат на Адама, това не значи, че мязат на него по пръгръшенията си, но по възможността, които се крият въ тъхъ ~~С~~ ега вие тръбва да събуждате възможността, които се крият въ васъ. Невъжеството, това е ограничение, което произтича отъ външи причини. ~~Н~~ апримъръ, боли ви крака, имате ревматизъмъ и по причина на тази болка вие не можете да отидете на лекциите си, ако сте студентъ, или на църква, ако сте религиозен човъкъ. Всичко отдавате на крака си. Обаче, има случаи, когато и да не ви боли крака, пакъ не отивате нито на църква, нито посещавате лекции. Значи, отчасти е върно, че болният кракъ служи като причина за неотиването ви на църква или другадѣ ~~нѣкъде~~ тъй щото и и невъжеството понѣкога е привидно. Опасни са последствията, които могат да дойдат отъ невъжеството било или отъ нѣкакъв недостатъкъ или слабост у човъка. ~~П~~редставете си, че пиете малко вино отъ 15 годишното. ~~П~~ървата чашка винце въ действува ободрително, вие изпитвате една приятност, едно стопляне на корема. Следъ това пиешъ втора, трета и повече чашки, следъ което ставаш пияница и постепенно изгубваш общественото си положение. ~~С~~ъзнанието на пияницата се разширява толкова, че той изгубва общественото си положение.

Казвамъ: пиянството е последствие, но не е реалност. Реалните нѣща се дифиниратъ по следния начинъ: реални нѣща са тия, които са достояние за всички. Израилъни нѣща са тия, които се отнасятъ специфично до нѣкои, въ даденъ случай тъй не засъгатъ всички. Вземете, напримъръ, свѣтлината, колкото и да е относителна, нейната реалност е достояние на всички. Сънката, обаче, е специфична, тя е достояние само за нѣкои. Въ даденъ случай само нѣкои могатъ да седатъ подъ сънката на една ~~руша~~ или на едно дърво. Това не е нѣщо реално. ~~А~~лко хора има, които могатъ да се ползватъ отъ сънката. ~~Н~~икой хора лѣтно врѣме могатъ да седатъ подъ сънка. Сънките, нереалните нѣща ние сами си ги създаваме. Невъжеството ние сами го създаваме. Сънката, напримъръ, служи за разтуха въ горещите дни, а въ студените дни и да искашъ да си създадеш такава разтуха и разхлада не можемъ. Имъ врѣме листата въ нашите места окапватъ, вследствие на което не може да се създадатъ сънки. ~~С~~ега вие можете да извадите една аналогия. Всички нереални нѣща са прѣходни. Такове нѣщо е и невъжеството. ~~И~~гато слушаме нѣкой пѣвецъ да пѣе или нѣкой поетъ да декламира, ние намирате, че всимата пѣсень или поезия седи въ съпоставянето на думите. Но е само по външната форма, но

не е само до външната форма. Всичко седи и въ съдържанието, въ което непръменно тръбва да има нѣкакво знание.

Казвамъ: числото двѣ прѣставя мъчните процеси въ свѣта. Исло числото двѣ прѣставя единъ отъ най-красивитѣ процеси процеси, то е процесъ на прогреса. При този процесъ въ окултната наука числото двѣ винаги се разглежда като незавършенъ процесъ. Всички спророве седятъ въ числото двѣ. Когато числото двѣ, коего е отрицателно, умножишъ на двѣ, т.е. само на себе си, дава числото четири, което е едно положително число. Но какво се отличаватъ отрицателнитѣ и положителнитѣ числа?

Казватъ за нѣкого: той е отрицателенъ човѣкъ. Това показва, че онѣзи атоми, които даватъ нѣщо отъ себе си, едновръменно изпращатъ положителни атоми. Онѣзи атоми, които изпускатъ електрони отъ себе си, сѫ положителни, а другитѣ, които взиматъ, сѫ отрицателни. Слѣдователно, когато човѣкъ дава нѣщо отъ себе си, той е положителенъ. Питамъ: каква е разликата да ви обичатъ и да обичате? Когато ти обичашъ, давашъ нѣщо отъ себе си, а когато тебе те обичашъ, ти взимашъ. Слѣдователно, тѣзи двѣ процеса сѫ необходими и сѫществуватъ въ природата. Богъ е положителенъ, Той дава нѣщо отъ себе си, а и не сме отрицателни и тръбва да вземремъ. Всѣки, които не възприема, той иска всѣкога да бѫде положителенъ, думата му да се чува, каквото каже, да стане. Това е най-голѣмото нещастие. Нѣма по-голѣмо нещастие отъ това, да стане това, което ти искашъ, а нѣкога е хубаво да стане това, което ти искашъ. Нѣкой казва: тръбва да стане това, което азъ искашъ. Това на половина е вѣрно. Въ това седи всичкия споръ. Ти казвашъ; най-послѣ азъ нѣма да иматъ бѫда слуга. Въ сегашното положение господаръ е плюсъ, слугата е минусъ. Това е същъ едно отношение, а въ друго отношение слугата е плюсъ, а господаръ е минусъ. Когато нѣкой човѣкъ умре, турятъ му кръстъ. Това показва, че той се събраля съ нѣкого. А когато човѣкъ се роди, какво му турятъ? Човѣкъ не може да бѫде всѣкога господарь, т.е., той не може всѣкога да дава. Ще дойде врѣме, когато той ще бѫде слуга, ще приема. Човѣкъ вѣкъ не може да бѫде и всѣкога слуга, ще дойде врѣме, когато ще бѫде господарь. Процеситѣ едновръменно се смѣнятъ. Ти ще бѫдешъ и господарь и слуга. Ако и едното, и другото сѫ врѣмени положения. Ако вие не разбирате този законъ, че каквато моята дума да стане! И ако ви се случи и най-малката неприятностъ, ти веднага питамъ Господа: защо ми се случи това нѣщо? Азъ ли съмъ най-голѣмиятъ грѣшникъ? Въпросътъ не е за грѣховетъ на човѣка. Ако се случи да умре нѣкой въ дома ви, вие казвате: защо умрѣ?

Ако нѣкъй се роди въ дома ви, вие се радвате. Това показва, че вие нѣмате ясна представа за свѣта. Ако се роди нѣкоа, вие се радвате, като умре нѣкъй, вие скрѣбите. При раждането на нѣкой човѣкъ, вие се радвате, защото сте получили нѣщо отъ Господа. Осъдъ казва: азъ изпращавъ толкова хора на земята, но ако никой не идва при мене, тогава небето ще осиромаше. Слѣдователно, ако двама дойдатъ на земята, единъ трѣба да се върне назадъ. Ако хората не се врѣщатъ назадъ, знаете ли какво зло щѣше да биде? Ако вие се намирате въ дома си като въ класъ сега, да слушате моята лекция, на васъ ще ви е приятнно, но ако сѫщества души живѣте въ една къща, какво ще биде положението ви? Това, което е приятнно въ класъ, не е приятнно въ дома. Въ къщата ви трѣба да има единъ или двама души най-много. Често и двама души не могатъ да се тѣрпятъ. Ако е студено, както и дae, ще се тѣрпятъ, но ако е топло, нѣма да се тѣрпятъ. Сега ще прѣнесете нѣщата къмъ себе си. Сега не е въпросъ, какъ спите вие. Въпросътъ за съня азъ съмъ го оставилъ, не го засъгвай. Той е наученъ въпросътъ послѣ, защо хората сѫ невѣжи, и този въпросъ оставямъ настрана. Знанието трѣба да дойде, Казвате: този човѣкъ е ученъ, а онзи е невѣжка. Това си планински върхове. Ако погледнешъ нѣкого, ти го виждашъ като планински върхъ, но това още не показва, че той има знания. Какво нѣщо е планината? Хората описватъ планината, но това, което тѣ описватъ, то не е планина. Ако ви начертая единъ високъ върхъ, това не е планина, то е само една идея за планината. Планината не се характеризира само съ височина. Височината е само едно отъ качествата на планината, тя има и други качества. Въ дадения случай планината е положителна, а долината е отрицателна. Долините сѫ мяста, които само възприематъ, а високите планински върхове сѫ мяста, които даватъ. Значи, ако има нѣкъде планини, това е едно благо за хората, и ако тази планина наоколо си има равнище, по-иде алино нѣщо отъ това нѣма. Египтяните, които иначе имаха добри усгодия, тѣ имаха равнини, но нѣмаха планини. Тѣ създадоха пирамиди, само за да иматъ планини. Това, че въ пирамиди тѣ погребвали своята урѣли, това е било привидно така, въ сѫщностъ пирамиди представляха за тѣхъ планини. Та ако мястото е равно, все-таки човѣкъ трѣба да си направи една пирамида нѣкъде. Този с стремежъ у хората да си си правятъ високи къщи, се дѣлжи на сѫщия законъ. И това, че едини хора сѫ високи, а други по-низки, това се дѣлжи пакъ на сѫщия законъ. Едини хора сѫ по-широки, а други по-тѣсни, едини сѫ по-нервни, други по-разложени, това

се забълъзва и въ темпераментъ на хората. Това се дължи пакъ на скъпътъ закони. З начъедното течениие е положително, другого е отрицателно. На саносредойде до знанието и невъжеството, тъ вървята заедно. амо невъжиятъ може да се учи, и само учениятъ може да оцѣни невъжеството, и въ само невъжиятъ може да оцѣни знанието. Когато невъжиятъ научи нѣщо, кой се се радва, както когато дѣтето научи нѣкоя буква, то се радва. ато се върне отъ училище, то започва да разправя на майка си, какво е научило въ училището и майката въ слуша, тя е синизходителна. ~~С~~ а сега и вие, като сте придобили известни окултни знания, радвате се. Азъ съм говорилъ много въ окултната наука, какво нѣможе любовъта, какво нѣщо е истината. После вие дѣлите любовъта на Божествена и на свѣтска. Любовъта не може да бѫде нито Божествена, нито свѣтска. Само Богъ е Любовъ. Единственото реално нѣщо въ свѣта е Любовъта. Може ли любовъта да се измѣня? Когато се говори за Божествена и за свѣтска любовъ, има се трѣдъ видъ количеството на любовъта. Въ свѣтската любовъ има по-малко коричество любовъ, а въ Божествената има по-голямо количество любовъ. Запримѣръ, ако нѣкой те обича, каквото му попадне отъ тебе, той ще го пази, ще го крие въ джоба си, близо до главата си, ще го с чита за свето нѣщо. То може да бѫде нѣкой косъмъ отъ тебе или нѣкой листъ или друго нѣщо. Ако пѣкъ не те обича, каквото му падне отъ тебе, ще го захвѣрои настрана. Това е едно общо чувство у всички хора почти. Когато дѣтето на нѣкоя майка умре, тя му запазва пеленичкитъ и като ги види, легне на тѣхъ и започва да плаче. И де нарежда: охъ, майка, майка, тъ ли бѣше майка, това ли очаквахъ? Тя е права да си плаче, но не знае, че ако това нейно дѣте е взето въ единъ отъ университетите на онзи свѣтъ, слѣдъ години то ще се върне при нея като ученъ човѣкъ, ще и се усмихне, но тя не може да го познае. Когато ще бѫде единъ голъмъ господинъ съ мустаци и съ брада, и ще и каже: азъ съмъ онзи, за когото ти толкова врѣме плаха. Колко пъти ти си плакала надъ моя пелени? Азъ ти благодаря, че плака толкова, защото, ако не бѣше плакала надъ тѣхъ, отъ мене нищо не би излѣзло. И сега нѣкой ще каже, че майката не трѣбва да плаче за дѣтето си. Н, е, трѣбва да плаче, но когато докато не съ върне благото, което е измѣубила, тя има право да скръби. Когато тя придобие изгубеното ѝси благо, има ли защо да скръби на една софиянка умрѣло дѣтето. Слѣдъ врѣме и се родило второ дѣте. Като станала на шестъ години, то виждало, че майка му понѣкога плаче за първото си дѣте и казало: мамо, ти не трѣбва повече да плачешъ, защото азъ съмъ скъпътъ дѣте, което по-рано замина. Азъ се върнахъ отъ онзи свѣтъ, ти нѣма замо

да плачешъ. Слѣдъ като на тази майка се родило второ дѣте, което е природено първото, има ли нужда да ходи ти по гробищата и да търси първото тво? Ако вие сте изгубили една грамадна сума, десетъ милиона лева, и слѣдъ това ви върнатъ ти я пари, има ли нужда пакъ да плачете? Нѣма защо повече че да плачете. Ако продължавате още да плачете, вие не разбирате законите.

~~тѣ.~~ Обаче, животъ има съвсѣмъ други отношения. Той е цѣла система. Има има отношения между синове, дѣщери, майки и баци, които представляватъ една хубава система на животъ. Колкото и да ви се вижда тази система неподъдна, основната причина върху която тя почива, е върна.~~Слушате нѣкой пътъ~~ Пътъ едно музикално карче, което ви се вижда малко нехармонично, но достатъчно е да се направи въ него една малка модулация, и то съвсѣмъ се измѣни.~~Та~~ и вие трѣбва да изучавате закона на любовта, както проучавате почвата. Ако нѣкой не ви обича, вие трѣбва да знаете, защо не ви обича. Въ даденъ случай сте или много положителенъ или много отрицателенъ, т.е. или много давате или много взимате. Има и други причини за това, но главните сѫ тѣзи двѣ. При това, туй, което давате, трѣбва да се отличава по качество. Нѣкой казва: азъ ви много обичамъ, готовъ съмъ да се пожертвувамъ за васъ, но това е още въпросъ. Азбирамъ да се пожертвувамъ човѣкъ, нали за всичко това, за което е готовъ да се пожертвувамъ, е отъ чистъ материалъ, безъ никакви примѣси, безъ никакъ фирма, разбирамъ, обаче, ако има повече примѣси, тогава тази жертва нѣма да даде свойтъ резултати.

~~Ако сѫ три хиляди килограма гюль изкаратъ само единъ килограмъ розово масло, знаете ли колко работници и колю врѣхе трѣбва да работятъ, за да изкаратъ това малко количество розово масло?~~ При това, знаете ли, колко врѣме ще отнеме, докато гюланъ работници прѣнесатъ гила на разстояние отъ единъ километър най-малко? Тий чото има смисълъ човѣкъ да се жертвувамъ, когато придобитото отъ тази жертва оправдава енергията на работниците, както и срѣдствата, които сѫ отишли по тази работа. Та нима онзи, когото он обичате, не ви товоари? Товари ви. Вие носите чувалитѣ му на онзи, когато обичате, вие му носите даже и безъ пари.~~Любещи сѫ хора сѫ огрижатъ~~ ~~но това, че когото обичашъ, не му носятъ безъ пари.~~ Ако той имъ даде петъ лева, или единъ левъ, тѣ и на това сѫ благодарни. Но когато носирѣ чувалитѣ на онзи, когото не обичашъ, на него ще вземешъ три-четири пъти повече.

Та сега ние се отличаме отъ въпроса. Вие знаете тѣзи нѣща, че обичате нѣкого, вие знаете. Че не обичате нѣкого, и това знаете, но защо обичате и защо не обичате, това не знаете. Имѣтъ професори, които знаятъ много работи, но когато се оплетатъ въ мярката на любовта

знаятъ много работи, но когато се оплетатъ въ прѣката на любовъта, и тѣзи професори ставатъ като дѣца. Разправяте единъ дѣйствителенъ случай за единъ виденъ професоръ нѣкъдъ въ Европа. Той билъ много сврѣдоточенъ въ работата си, но по едно време студентъ му го забѣлѣзали, че както преподавалъ, изведнѣхъ мисълъта му се отклонянала, той се спиралъ, замислялъ се нѣщо и прѣкъсвалъ врѣската на мисълъта си. Студентъ му забѣлѣзали, че това става всѣкога, когато въ аудиторията пристътувала една млада, красива студентка. Оже и да е съвпадение, но студентъ прослѣдили и забѣлѣзали, че когато тази студентка е въ класъ, професорътъ се борилъ нѣщо въ себе си, разсѣивалъ се, а когато студентката пристътувала отъ лекция, професорътъ билъ пакъ тъй сврѣдоточенъ, както и по-натпрѣдъ. Казвате: какво отношение може да има между студентката и този професоръ? Студентката възпитава професора си, ти го питати можешъ ли да ми кажешъ нѣщото по любовъта? Развий ми нѣкаква тема за любовъта. Професорътъ казва: не му е врѣнето сега. Сега има други теми, които трѣба да се развиатъ. Казвамъ: ако професорътъ почне да се занимава съ любовъта, веднага ще прѣкъсне лекциите си, и веднага отношенията му къмъ студентъ ще се измѣнятъ. Въ перво време професорътъ ходи малко необрѣжно обличенъ, съ разрешени косъмъ, но щомъ почне да се занимава, да се вглежда въ студентката, той започва да се облича добре, да приглежда космите си, гледа да нѣма нико едно леке на дрехите си - всѣкога да биде чистъ и спретнатъ. Ова е вътрѣната страна на любовъта. Питамъ: защо, когато обичаме нѣкого, ние гледаме да ондемъ чисти, спретнати, а когато не го обичаме, ходимъ, както ни падне? И въ живота съществува една законъ. Когато праведниятъ се облича добре, това показва, че той се е влюбилъ въ нѣщо, но когато грѣшникътъ ходи необрѣжно обличенъ, това показва, че той е изгубилъ любовъта си и казва: за мене животъ нѣма смисълъ, да става, каквото ще. И двамата си опитали любовъта: единиятъ сега я опитва, а другиятъ я изгубилъ вече. Той е изгубилъ вѣрата си, изгубилъ е Бога, изгубилъ е своя своята възлюбена - изгубилъ е своя Господъ. Вследствие на това той не може да се примиря, и въ него става една вътрѣшна борба. Кои са причините затова? - Господъ е напусналъ човѣка. Ако Господъ е напусналъ човѣка, има причини затова. Ако мъжъ напусне жена си, има причини затова. Ако жена та напусне мяжа си, и затова си има причини. Ако почвата е съвсѣмъ изсъхнала, кои са причините? - Слънцето. Значи, слънцето, вѣтъра, сушата са причини почвата да изсъхне. Какво трѣба да прави лѣтно време умните човѣкъ, за да не изсъхва почвата лесно? Той трѣбва

Той тръбва да я полива. Понякога човекъ мисли, че Господъ го е изоставилъ. Господъ не го е изостави иль толкова, колкото той самъ се е изоставилъ. Слънцето не вземе отъ тебе само толкова, колкото е дало. И тогава отъ влагата ще остане само толкова, колкото е необходимо. Значи, отъ влагата ще остане само толкова, колкото е прилепило върху земята. Тъй щото изпитанията въ свѣта не сѫ нищо друго, освѣнъ външнитѣ неблагоприятни условия. , външното влого кжати ти спѣво. Този процесъ тръбва дарсъ вземе отъ тебе. Но ако не разбиришъ законитѣ, съ които работишъ, когато земята ти стане суха, ти ще кажешъ: не се работи съ тази земя. Да, така не се работи, но умниятъ човекъ и отъ сухата почва може да изкара нѣщо много иувабово. Той не има вода въ запасъ и ще я полива.

Казвамъ: това не е нищо друго, освѣнъ окултио градинарство, съ което се занимава и окултната наука. Та и при неблагоприятнитѣ условия, когато се намиратъ, вис пакъ тръбва да знаете законитѣ. Има въ запасъ влага, която тръбва да използвате за тази цѣль вие тръбва да направите една камалидия, прѣзъ която да прѣкарвате тези енергии, която седи въ заспало състояние. Ако вие чакате врѣмето да сдѣлъте тази работа, много още чакате. Тогава вие ще се намѣрите съ старата философия на разсѫждения, споредъ която ще кажете: господъ е добъръ, Той ще помогне. Да, но ако вървате. Вие съвсѣмъ криво схващате вѣрата. Знаете ли ка во нѣщо е вѣрата? Ислите ли, че е достатъчно само да вървамъ у васъ, че сте добъръ човекъ, че това е достатъчно? Ако вие сте единъ господарь и цѣръ день седите и хвалите слугата си, че е добъръ, работливъ, послушенъ, че това е достатъчно? Такви ще бидатъ тогава отношенията между господари и този слуга? Прѣди всичко нѣма да има никакви отношения. Или какво ще биде отношение то на господаря къмъ слугата, ако слугата цѣръ день хвали господаря си, че е добъръ, милостивъ човекъ, че прави добрини и т.н. а нищо не работи? И въ този случай между слугата и господаря нѣма да има никакви отношения. Ако слугата съзнава, че господарьъ му е много добъръ човекъ, той непрѣменно тръбва да направи нѣщо за него. Какво ще се ползвате, ако цѣръ день говорите за Бога, че е много великъ, че е направилъ това, че е направилъ онова? Аистина, господъ е великъ, много нѣщо е направилъ, ино въ сущностъ вие знаете много малко отъ това, което Господъ е направилъ. Единственото нѣщо, което съврѣменникъ учени хора знаятъ за слънцето, напримѣръ, е че то е горяще тѣло това лѣкъ, което знаятъ за земята че тя е горяще тѣло, а вътрѣшността и е въ разтопено състояние. Казвамъ:

докажете едното и другото нѣщо, щомъ не може да се докаже това твърдение, самото знание е относително. Въ дадения случай вие тръбва да знаете, какво нѣщо е топлината, защото и топлината си има своя положителна и отрицателна страна. Ако вие не знаете положителната и отрицателната страна на слънцето, на земята, на вашите мисли, чувства и постъпки, тогава вие не бихте могли да се справите съ срѣдата, въ която живѣте. Тя винаги би ви укачвала известно влияние. За тази цѣлъ, именно, се изучават окултните науки, за да могатъ хората да си хармониратъ. Едно валчесто лице не може да се хармонира съ друго валчесто: едно продълговато лице не може да се хармонира съ друго продълговата: едно крушообразно лице не може да се хармонира съ друго крушообразно и т.н. Тъй могатъ да си хармониратъ, но

важна е идеята. Хора съ валчести лица ледно се търкалятъ. Тъкъм бързи, кавалеристи съ тъкъм бързо пътуватъ. Подъ думата кавалеръ какво разбирате? Казвате за нѣкого, че е кавалеръ.

Той е кавалеръ, но ходи безъ конь. Всъки, който е кавалеръ, той непременно тръбва да ходи съ конь. Сегашните кавалери ходятъ все безъ конетъ си. И много хора ходятъ съ любовъ, безъ да иматъ любовъ въ себе си. Казвате за нѣкого: кавалеръ е той, отъ почетния орденъ. Много хора ходятъ съ истината безъ да иматъ истината въ себе си. Тъй щото кавалеристъ всъкога тръбва да езди на конь. АА сега, безъ да езди на конь, той минава за кавалеристъ. Значи, можешъ да бъдешъ кавалеристъ, безъ да имашъ конь. Въ сѫщностъ не може така. По сѫщия начинъ и човѣкъ има едно качество, по което се отличава: ти не можешъ да бъдешъ човѣкъ, ако не мислишъ. Въ сѫщностъ мисъльта отличава човѣка. Мисъльта ини нѣщо противоположно, то съ чувствата. Същинската мисъль е положителното, това, което дава; чувството е отрицателното, това, което всъкога взима. Слѣдователно, мисълтъ на човѣка могатъ да се складиратъ само отъ чувствата му. И тогава ние казваме: ако човѣкъ има само мисли, а нѣма чувства, значи, нѣма нищо складирано въ себе си, той е бѣденъ човѣкъ. Така че, щомъ се е образувала човѣшката глава, която е положителна, въ противоположность на нея се е образувалъ стомахъ, стомаха седи

другъ единъ мозъкъ, а именно, дѣто е симпатичната нервна система. Та когато казвате, че нѣкой човѣкъ е богатъ, това показва, че благоутробието му е нараснalo, той е складидалъ всичкото си богатство въ своята китница. Не е лошо, че стомахъ на нѣкой човѣкъ е голѣмъ, но ако се труда чрѣзър-

мърно, стомахът няма да може да се разшири. до колко може стомахът да стане големъ? понякога е необходимо човекъ да натрупа малко. Стомашната система на човека има отношение към мозъка. Между stomашната система на човека и мозъка има известно съотношение, както и между двама души, които се обичат. Ако stomашната система е въ изправно положение, въ скъщото положение ще бъде и мозъкът. Ако мозъкът е въ изправно положение, въ скъщото положение ще бъде и стомахът. Следователно, ако човекъ страда отъ коремоболие, причината е горъ въ главата; ако пъкъ го боли главата, причината е въ stomаха. Тъй, щото, главата си ще лъкува чрезъ stomаха, а stomахът си чрезъ главата. Щомъ човекъ се излъкува, веднага въ ума му ще настане едно прозрение. Ако си сиромахъ, сиромашията тръбова да те застави да мислишь. Ти тръбова да знаешъ защо си сиромахъ и защо си богатъ.

Сиромашията и богатството съдва полюса на живота. Ти не можешъ да кажешъ на Господа: Господи, азъ искашъ да бъда само богатъ. Това е невъзможно. Щомъ Богъ ви даде богатство, Той ще ви даде и сиромашия. Богатството и сиромашията изрвят заедно щомъ ви дадатъ знание, ще ви дадатъ и невъжество. Няма никой отъ васъ, който въ дадения случай да не е невъжъ. Таква прѣстъва, имате, напримъръ, за свѣта? когато свѣтътъ се е създавалъ прѣди всичко вие не сте били тамъ. Ученитѣ хора даватъ разни теории за създаването на свѣта, обаче, каквито теории и да иматъ, тѣ не са били тамъ, не са били зрители при създаването на свѣта. Обаче, има същества, на които съзнанието участвували при създаването на свѣта, и тѣ знаятъ, какъ е станало това създаване. Единъ денъ, когато отидете на онзи свѣтъ, тамъ разни професори ще ви разправятъ за създаването на свѣта. Тѣ ще ви показватъ картини за създаването на свѣта, и тогава ще имате ясна прѣстъва. Като се качите въ по-високъ свѣтъ, тамъ няма да ви държатъ никакви лекции, няма да ви показватъ никакви картини, но ще впрегнатъ кабинолета и ще ви заведатъ на разходка, да видите всичко това, косто сте слушали въ лекциите на професорите. Всичко това, косто отъ милиони години се е създавало, вие ще го видите въ нѣколко часа, като направите тази разходка. Тези нѣколко милиони години ще ви се сторятъ, като единъ-два дена. Вие ще се чухите на всичко това, което ще видите тамъ.

Следователно, скъпиятъ законъ се отнася и за здравия и за болния. Въ едно отношение болестта е отрицателно състояние, а здравето е положително състояние. Но човекъ не може всъкога здравъ да бъде. Ако болесттъ не идвашъ, вие скоро ще свършите. При всяка болестъ човекъ придобива по нѣщо ново, той става по-здравъ. Онѣзи хора, които отъ дѣтинъ

ство още съ боледували, тъкъ издържатъ болести много довече отъ онези, които никакъ не съ боледували. Онзи, който никакъ не е боледувалъ, като го хване болестъта, веднага го завлича. Каленията въ болестъта, като го хвани нѣкоя болестъ, той скоро се справя съ нея. Не е хубаво болеститъ ада се задържатъ съ дни и мѣсеци, но за два-три дена е добре да поболедува човѣкъ и скоро слѣдъ това да се излѣкува. За умния човѣкъ болестъта е една възможност за постижение на нѣщо. Азъ наричамъ болестъта най-красивата, най-хубавата жена въ свѣта. Когато болестъта доиде при своя възлюбенъ, тя го хване, простира го на леглото, помилва го малко и слѣдъ това си отиде. Това хората наричатъ болестъ. Тяказва на своя възлюбенъ: сега малко си почини, цѣлъ день се върти на една и на друга страна, източи се. Азъ те съжалявамъ, искамъ малко да си починешъ. Болестъта е отлично състояние и за прилежния, и за мързеливия човѣкъ. Мързеливиятъ и прилежниятъ съ двѣ състояния въ човѣка, единакво необходими. Лошото не е въ мързела, но въ то че понѣкога човѣкъ иска все да бѫде мързеливъ, да не работи. Прилежниятъ пѣкъ всѣкога иска да бѫде приложенъ, да работи. Но, и той трѣбва понѣкога да бѫде мързеливъ. Необходимо е нѣкога човѣкъ да съде малко мързеливъ. Красотата и грозотата сѫщо така съ двѣ състояния въ човѣка, които постоянно се смѣнятъ и съ потрѣби. Злато и доброто сѫщо съ два полуса. Какво представлява злото и какво доброто? Злиятъ човѣкъ всѣкога внима, той е отрицателенъ, а добриятъ всѣкога дава, той е положителенъ. Понѣкога и злиятъ човѣкъ дава. Къто те срецне, той те удари поднѣжъ или два пъти по носа, и съ това ти прѣдава нѣщо отъ себе си. Въ това време добриятъ приема. Обаче, по отношение на злия, и добриятъ е лошъ. Злиятъказва на добрия: ти си балама. Какво значи балама? -Човѣкъ, който нищо не може да даде. Съ това той иска да му каже: ти си много страхливъ човѣкъ, страхъ те е да ударишъ нѣщо. Ти не искаш да дадешъ нищо отъ себе си. Полѣмъ простакъ си. Удари този човѣкъ, дай и нѣщо отъ себе си. Питамъ: приятно ли е да ударишъ човѣка? -Не е приятно. Приятно ли е да дадешъ нѣщо на човѣка? Приятно е. Но всѣкога ли е приятно да се дава на човѣка? Представете си, че азъ имамъ едно огнище пълно съ жарава и виказвамъ: елате при мене! ви предложа един лопата, отъ тази жарава, приятно ли е това даване? а място ли е това даване? не, вие веднага ще се откажете и ще кажете: не искаме тази жарава. Нѣкоя хора ни даватъ пари, но ние се отказваме отъ тѣзи пари. Защо? Защото съ много горещи. Отивате при единъ банкеръ да искате пари, но веднага се отказвате отъ неговите пари? Защо се отказвате? -Защото той иска голи

голъми лихви, най-малко 50 на сто. Ако вземете от него хиляда лева, тъзи пари въедна година само ще се удвоят и утроят. Но ако ги държите десет години, вие цялъ животъ нъма да се изплатите на този банкеръ. Така никога не взимайте пари със лихва. Това значи: никога не оставяйте една погръшка неправена; Защо? ашто със една ваша неправена погръшка ще се занимават редък същества и ще я използват за свой интересъ, а сътвъде увръдятъ на вашия интересъ. Ако ние не поправимъ живота си, други нъкога разумни същества ще го използватъ. Ще използватъ всички ваши слабости, ще задигнатъ всички ви капиталъ, и вие ще останете голи.

Сега със единъ разказ ще ви разкажа, какво опасност се крие в неизправянето на погръшките. Въ Индия имало единъ адептъ, който правилъ редък опити. Той обичабъ за да заради въ земята, и тамъ да пръкрва по нѣколко мъсека. Той ималъ единъ голъмъ противникъ, който постоянно го дебилялъ, мислилъ какъ да му чакаости. Единъ денъ, когато правилъ опита си прѣдъ публика, преди да го заповядът отъ земята, противникъ му турилъ въ дупката много червени мравки. Това индиецъ не знаелъ и като заровили, мравките го нападнали, и токъ новече не се върналъ дома си.

Та и вие ще правите вашите опити, но тъзи червени мрави, вашиятъ погръшки ще ви нападнатъ и ще ви изядатъ. а вие повече нъма да се върнете въ живота. Ако ти допуснешъ една погръшка въ живота си и че я направишъ, твоятъ противникъ ще внесе червените мрави при тебе, и тъй ще те изядатъ. Шомъ у васъ вълзее една погръшка, тя ще ви изяде, жива е погръшката. Всички погръшки съживи същества, които постоянно работятъ въ човѣка. Ако твоето съзнание не е будно, тия погръшки ще те отглощатъ, и всичко, каквото си ималъ, ще изчезне.

Сега азъ не искамъ да оставя у васъ мисълта да се плашите, но казвамъ, на кое място седи опасността въ живота. Азъ не говоря за обикновените погръшки, защото обикновените погръшки съ като единъ стимулъ за човѣка. Нѣма човѣкъ, който да не е направилъ една погръшка въ живота си: било въ писането или въ четането, все ще направи нѣкъндъ поне една малка погръшка. Когато направишъ една малка погръшка въ живота си, не считай това за нещастие, това е една голъма привилегия за тебе. Който може да направи една погръшка и послѣ може да я изправи, той е уменъ човѣкъ. като направишъ погръшката, въ съзнанието ти ще се яви друга мисълъ-че ти можешъ да изправишъ погръшката си. А починалъ си да правишъ нѣщо, но не ти върви. Защо? - Ти си допусналъ една погръшка, която спѣва цѣния ход на твоя животъ. Запримѣръ, ние казваме, че човѣкъ трѣбва да се коли на въ

та Бога. Ти искашъ да се молишъ, но не знаешъ, какво да кажешъ на Бога. Защо не знаешъ? Ти отивашъ съ съзнание, че си нѣкай ученъ човѣкъ или че се царь, имашъ толкова хора на разположение, на които помагашъ, и въ това положение, ти не знаешъ, какъ да застанешъ предъ Бога. Въ това положение, ти трѣбва да се съблѣчешъ отъ своите царски дрехи, да си представишъ, че не си царь и така да се явишъ предъ Бога. ~~Щомъ~~ Отивашъ при Бога, че отидеш като простъ, обикновенъ човѣкъ. Отивалъ ли като царь, и Богъ ще те приеме съ всички почески, но това, което искашъ, Той нѣма да ти го даде. Сега, че ви обясня, дѣ седи противорѣчното. Представете си, че една мома се моли на Бога, като че е нѣкакъвъ царь или царица. Тя иска отъ Бога да и даде единъ красивъ момъкъ, безъ да има предъ видъ, че този красивъ момъкъ е голъмо нѣщо, той е цѣло царство, на което тя иска да заповѣда. ~~Тя иска, каквото може на този момъкъ, той веднага да го изпълни.~~ Тъй щото, въ това отношение красивата мома иска да има единъ красивъ момъкъ, на когото да заповѣда. Ако му каже: колиничи! – и той веднага да колиничи. Моли се! – и той веднага да се моли. ~~Онеси това!~~ – и тя веднага да го донесе. ~~Този е идеалът на~~ красивата мома – каквото може на момъка, да го изпълни той. И Господъ най-послѣ ѝ даде единъ красивъ момъкъ. Обаче, не се минава много време, и въ този красивъ момъкъ се заражда едно чувство, той не иска вече да колиничи, не иска да изпълнява това, което момата му заповѣда. ~~Той съзнава, че е красивъ.~~ ~~Сокато красотата на този момъкъ е била достояние само на една една мома, той е изпълнявалъ всичко, каквото тя му е заповѣдала, но когато красотата му стане достояние на неговия умъ, той вижда вече, че може да влияе на всички моми и тогава си казва: съврши се вече! ~~Той започва вече да колиничи предъ всички моми и да имъ позира.~~ Казвате: защо Господъ направи свѣтътъ такъвъ? Господъ направи свѣтътъ такъвъ, за да се каратъ момитъ за красивия момъкъ. ~~Какво лошо има въ това, че двѣ моми се каратъ за единъ красивъ момъкъ?~~ Какво лошо има въ това, че хиляди хора отиватъ при една чешма съ чиста вода да си напиватъ отъ нея? ~~Какво лошо има въ това, че една красива мома не е оволнана отъ друга, която погледнала красивия момъкъ?~~ Дѣ е неморалното въ това? Казвате: нима и добре, когато двѣ моми едноврѣменно гледатъ единъ красивъ момъкъ и се каратъ ~~изненадватъ~~ за него? Красотата е достояние изобщо на всички същества безъ изключение. ~~Позволено е човѣкъ да гледа всички красиви форми въ природата.~~ Но при красотата въ душата на човѣка се заражда едно кисело чувство. Когато ти си грозенъ, а видишъ единъ красивъ човѣкъ, въ тебе ще се зароди едно недоволство и ще кажешъ: защо този човѣкъ е красивъ, азъ съмъ~~

ди едно недоволство и ще кажемъ: защо този човѣкъ е красивъ, а азъ съмъ го
злъ? Ако вън те бѣше направилъ красивъ, всички хора щѣха да се каратъ
за тебе. Твоята красота щѣше да стане поводъ за скандали и разправии
между хората. За красивата мома най-малко десетъ момчи ще се каратъ, а за
злата мома, нѣма да се каратъ, никой нѣма да и обѣрне внимание и ще кажатъ,
тази мома не заслужава човѣкъ да я погледне. Сега, азъ изяснявамъ нѣщата,
като взимамъ момата и момъкъ като образи, като символи. Красивиятъ момъ
е предметъ, поставенъ долу въ долината, а десетъ моми, които се каратъ
за момъка, сѫ поставени рима планината и оттамъ се спускатъ къмъ долината, тъ
ги привлича. И като се спечнатъ тия моми отъ двѣ страни, непрѣменно между
тѣхъ ще стане едно естествено сблъскване. Ако човѣкъ върви по една глад-
ка площь, никакво сблъскване нѣма да стане.

Сега, като разглеждамъ нѣщата по този начинъ, въ думата ви се за-
ражда едно кисело чувство и вие казвате: защо Господъ е постигълъ спрѣмо
насъ така? Питамъ: какъ трѣбоваше да постигни Господъ спрѣмо васъ? Да допус-
тимъ, че Господъ постигълъ насъ така, както вие бихте желали.
акво щѣхте да придобиете отъ това? Какви щѣхте да бѫдете? Бѫхте да бѫде-
те единъ господаръ, който щѣше да заповѣда на всички. акво ще ви ползува-
това, ако можете да заповѣдвате на всички хора? акво ще придобиете, ако и-
жете на едного това да направи, на другого да стане, на трети да си легне
и т.н.? Отъ сутринъ до вечеръ вие само щѣхте да разполагате. Таква
придобивка щѣхте да имате отъ това разположение съ хората? Отъ сутринъ
до вечеръ ще бѫдете като въ една архива и никой какъ дойде, все ще ви
дава отчѣтъ, дѣ биль, какво направилъ и т.н. Какво ще се ползвате отъ та-
такъвъ животъ? Въ дадения случай въ ума ви седи идеята, че ако сте го-
сподаръ, вие ще бѫдете съвършено независими отъ хората. Но, тѣкмо това не
може да стане на земята. Колкото и да си недависими, ти пасъ си зави-
симъ-ти си зависимъ отъ почвата, по която ходишъ; ти си зависимъ отъ водатъ
които пиемъ; ти си зависимъ отъ въздуха, който дишашъ; ти си зависимъ отъ
свѣтлината, която възприемашъ; ти си напълно зависимъ отъ всичко това и пр.
Всичко пакъ искатъ да минешъ за господаръ, да бѫдешъ независимъ.

Сега, нѣкой казва: азъ искамъ да бѫда слуга. И това не върно. Служенето е
еднакво отрѣбно и за слугата, и за господаря. Има положения, които сѫ ед-
накви за всички хора. И вие трѣбва да дойдете до известни длѣжности, кои-
то сѫ еднакви за всички хора. Ако вземете числата едно, двѣ и три, едното
положително число; двѣтъ е отрицателно число, а тритъ е число на равновѣ-
сие. равнодѣйствие. Ако искате да турите едно равнодѣйствие въ себе си,

вие тръбва да изучавате числото три. Числото три е единъ отъ принципи-
тъ, които действуват въ човѣка. ~~Волята е тази равнодействуваща сила, която~~
~~работи въ човѣка. Умът и сърцето, това са положителната и отрицател-~~
~~ната скрона въ човѣка, а волята е числото три.~~ И ако вашата воля не е
силна, това значи, ако това, съ което можеш да регулирамъ своя умъ и свое-
то сърце не са силни, ти нищо не можеш да направиш. Не мислете, че ако
сте положителни или отрицателни, че има нѣкакво прѣимущество въ това.

~~Нѣкой путь господаръ с толкова почтенъ, колкото и слугата, а нѣкой путь~~
~~слугата с толкова почтенъ, колкото и господаря. Да ождемъ единъ почтенъ~~
~~слуга е едно нѣщо, и да ождемъ единъ почтенъ господаръ, това с друго нѣщо.~~
Почетниятъ господаръ и почетниятъ слуга са еднакво необходими.

~~Та първото нѣщо, посто можете да приложите, е въ прѣработването на~~
вашия характеръ. ~~Вие се спѣвете въ волята си и казвате: азъ вѣрвамъ въ~~
~~Христо.~~ ~~Като дойде на земята, Христосъ каза: азъ затова дойдохъ, да работя.~~
~~Казаха:~~ Учителя, седи да яденъ. Той имъ отговори: азъ имамъ работа. Хри-
стосъ прѣставя въ това отношение едно съзнание, което знае защо е дошло.
Той е дошелъ да изпълни волята Божия, да проповѣдва отъ градъ на гравъ и
отъ село въ село Божието Слово. Христос имаше малко време на разположени

~~Нѣкой казва: азъ вѣрвамъ въ Христа. Ако вие вѣрвате въ Христа, тръбва да~~
имате Неговия характеръ. Вие вѣрвате въ Христа, а сте недоволни. ~~Христосъ~~
богатъ ли бѣше? Въ едно отношение Той бѣше богатъ, а въ друго отношение не
бѣше богатъ. Въ едно отношение Той бѣше единъ отъ най-голѣмите господари,
а въ друго отношение Той бѣше единъ отъ най-голѣмите слуги. Въ едно отно-
шение Христосъ бѣше единъ отъ най-праведните хора, а въ друго отношение
Той понес грѣховѣте на хората. ~~Значи, кой каквито грѣхове е направилъ,~~
Той отговаряше за тѣхъ. И следъ всичко това този Този най-голѣмъ господаръ
бѣше подложенъ на най-голѣми поругания римските войници му туриха на гла-
вата единъ тръненъ вѣнецъ. ~~И Той тръбваше да изтѣрпи всичко това.~~ ~~Най-по-~~
слѣ и Христосъ е запита: Нима онова начало на моето служѣ, не намѣри
другъ методъ? Съ бой ли само може да се постигне това? ~~Питамъ: досега~~
разрѣшихте ли въпроса, задо тръбваше да биятъ Христатъ? ~~Христосъ опита с~~
върху себе си свободата, които даде на хората. ~~Богъ запита Христа;~~ Когато ти
даде свободата на хората, когато ти стана гарантъ за тѣхъ, запита ли ли се,
прѣметна ли това нѣщо въ себе си? Хората казаха на Христа: Ти ни даде
свобода, следователно, ние имаме право да се биемъ. ~~И Христосъ научи едно~~
нѣщо на земята. Слѣдъ като хората се биятъ, и тѣ ще научатъ нѣщо, а имен-
но: не си струва човѣкъ да се бие. ~~Законо ползунъ човѣка, ако си счупи~~

Какво се ползва човекъ, ако при единъ бой си счупи крака или ръката?

Сега не тръбва да се вадят крайни заключения. Казвамъ; боятъ имъ
свосто място. Да бисъ и да знаешъ, какъ да биешъ, това е цѣло изкуство.
Много дѣца оставатъ невъзпитани, защото никога не са опитвали пръчицата.
За малкиятъ дѣца има такивъ тѣни пръчици, и съ тѣхъ малкиятъ тръбва да бия
дѣмата си по дебелитѣ, маки иѣста. Всичко удряне тръбва да е музикално. На
напрѣдъ ще ще ударимъ хоризонтално, че гледашъ пръчицата да не биде нито
наклонена, надолу или нагорѣ, но съвсѣмъ хоризонтално. Ударътъ тръбва да биде
такъвъ, че да напрѣмъ неговата равнодѣйствувача. Много майки и баци не
знаятъ, какъ да удриятъ и затова всѣки ударъ, не туренъ и немъсто, той се връща
назадъ къмъ майката и баситѣ. Ако малката и бащата не сиятъ дѣцата си,
като тръбва, единъ денъ синътъ и дѣщерята ще биятъ майка си и баща си.
Прѣди нѣколко дени доинъ единъ господинъ да се оплаче отъ сина си и казва
видишъ ли, отидохъ въ монастиръ, избѣгахъ отъ сина си. Той иска да ме убие
убие. Главата ми е начупена отъ него. Та у васъ може да се зароди едно
чувство, една мисъл и ако ви не знаете, какъ да я възбуждавате, тя може,
като този синъ да търси край на вашия животъ. Сега въпросътъ не седи въ
това, защо синътъ е свададенъ така. Той е свададенъ по известни прави-
ла, по известни методи. Всички ви съ тръбва да имате отношение къмъ него.
Споредъ законите, които азъ разбирамъ, вие тукъ въ киаъ не сте наредени
като тръбва, не сте наредени споредъ темпераментъ. Вие не сте наредени
и споредъ степенъта на развитието на ваши мозъкъ. Които има малко по-
развито благоутробие, тръбва да седне при пъкъ, които има по-добре развита
глава. Единъ първенъ темпераментъ тръбва да се постави при единъ сангви-
никъ. Които има добре развито благоутробие тръбва да седне близо дао
единъ съ учена глава, първенъ темпераментъ. Ако се наредятъ по този на-
чинъ, всѣки ще биде доволенъ. Обаче, ако се наредятъ единъ дипломатъ до
другъ дипломатъ, тъ ще испитватъ едно неразположение, което ще довежда
до синъ, до дръмка. Но никога азъ изучавамъ причините, защо хората спятъ.
Спонето се подчинява на единъ законъ. Въ всички събарания които ставатъ, на
сто души най-много единъ тръбва да спи. Ако са хиляда души, десетъ тръбва
да спятъ; на дъвъ хиляди души 20 тръбва да спятъ, на три хиляди души 30
тръбва да спятъ и т.н. Това тръбва да еше като правило. Когато хората не
са наредени по закона на хармонията, винаги числото на спящите и повече,
отколкото тръбва. Въ Америка единъ отъ американските проповѣдници рѣшилъ
да приложи единъ начинъ, по който да събуджа слушателите си. Той мислилъ

така да снабди стола със електрически жици, че цють пасни нѣкой отъ слушателите му, като бутне клавиша на нѣкой отъ органите, органътъ веднага да засвири, и по този начинъ да събуди заспалия. Една отъ причините, по която слушателите заспиватъ е, че съ говори на тема, която тѣ знаятъ, ил по която доста съ запознати. Та всѣкога човѣкъ не се интересува отъ един предметъ, който не е новъ за него. Обаче, ако предметътъ е новъ и интересенъ за него, той се намира въ положението на гладень човѣкъ. Който не е гладень, каквото ядене и да му сложатъ, той го погледне и казва: не ми се яде. Тръбва да е нѣкой специалитетъ, за да заинтересува вниманието на човѣка.

Нѣкоя сестра ходила въ града, научила нѣкоя новина, и дохожда да го съобщи. Слѣдъ на нея иде втора, която знае същата новина, и я съобщава. Дойде трета, съобщава същото нѣщо. Дойде четвърта, пета, все едно и също разпръвятъ. Ония, които съ пръмудри да слушатъ всичката новина, най-послѣ се отекчаватъ и или излизатъ навънъ или започватъ единъ слѣдъ другъ да зедиватъ. Нѣкои сестри, която иска да съобщи нѣщо, тя тръбва да биде достатъчно умна, че като донде, първо тръбва да запита: съобщиха ли ви една-коя си новина? като разбере, че тази новина е вече известна, тя тръбва да си мълчи. Ако и ти иска да я съобщиш, тогава нека не се обижда, докато види, какъ единъ по единъ я напушташ, не искаш повече да слушаш. Нѣкои иматъ нѣкакви възгледи, но същевременно такива възгледи иматъ и други нѣкои. Говорятъ: да живѣмъ по оратски и други подържатъ тази идея, че тръбва да съживѣе братски. Въпросътъ е да се живѣе, а не само да се говори. Единъ ще говори, другъ ще живѣе и т.н. Та всички тръбва да се стремите всѣки ден да събуждате въ ума си по една нова мисълъ, върху която да работите. Сега, напримѣръ, азъ говорихъ за числата. Тръбва да ви дамъ да направите единъ опитъ, напримѣръ, върху числото три. Вземете, напримѣръ, помежду си да опрѣдѣлите, които типове между васъ съ положителни и кои отрицателни. Нека всѣки отъ васъ намѣрки по петъ души положителни и по петъ отрицателни и послѣ да опрѣдѣли, на какво основание, възь основа на какви бѣлѣзи ги опрѣдѣляте, като положителни и отрицателни типове. Азъ не ви давамъ модели, вие сами ще ги намѣрите. Хора съ продѣловати лица съ положителни типове, тѣ съ мижки типове. Има хора съ овални лица, единъ отъ които съ положителни, а други съ отрицателни. Побелите вѣжди показватъ единъ положителенъ характеръ, който дава. Тѣнките вѣжди, тѣни изписанитѣ, тѣ съ отрицателни типове. Ако мустаците на нѣкой човѣкъ съ дебели, увиснали, той е положителенъ типъ. Ако мустаците му съ тънки, той е отрицателенъ типъ. Ако ухото на човѣка е голѣмо, той е положителенъ типъ. Човѣкъ съ голѣмъ носъ е положи-

тленъ типъ, но ако , но ако носът му изгуби отъ своята широчина, той става отрицателенъ типъ. Може ли, също, да се каже, че всички човѣкъ, които има дълъгъ носъ, съ положителенъ типъ? не, това сѫ относителни нѣща. Носъ трѣбва да има и дължина, и широчина. Когато брадата на човѣка горѣ е широка, той е положителенъ типъ, ако брадата дюарѣ е тѣсна, той е отрицателенъ типъ. Онѣзи хора, на които брадата долу е широка, тѣ въ физическия свѣтъ сѫ положителни, а въ умствения свѣтъ сѫ отрицателни. Ако искате човѣкъ за работа на физическия свѣтъ, дому брадата му трѣбва да бѫде широка. Ако търсите човѣкъ за работа въ умствения свѣтъ, долу брадата и у трѣбва да бѫде тѣсна, остра. Каквото и да серирави, човѣкъ устоява на това, за косто е роденъ. Въ това отношение азъ съмъ правилъ редъ опити. Тукъ имаме единъ братъ бояджия, той не трѣбва да се обижда, че се каже нѣщо за него. Той е умственъ типъ. По едно време той дойде да работи на Опълченска, 66 започна една работа и я изкарал до половината. По едно време му дойде на умъ да отиде въ Варна. Напуснал работата и отиде. По конфигурация на лицето този човѣкъ не е за голяма работа. Той обича разнообразието. На него нѣма да му дадѣ работа за една година, но за по-кратко време. Ако уму се даде голяма работа, той ще се отекчи. Та и на мнозина отъ васъ, ако имъ се даде една голяма работа, тѣ ще се отекчатъ, че ги хване огньъ и ще кажатъ: дотегна ми тази работа. Това показва, че по естество тѣзи хора не сѫ склонни на голяма работа, тѣ обичатъ разнообразието. Тѣ ставатъ негативни, искатъ да възприематъ нѣщо. И тогава господарътъ, който ги е ангажиралъ, трѣбва да имъ даде почивка за известно време. Та когато Мойсей създаде закона, той казвалъ: шестъ дни ще работите, на седмия ще почивате. Законътъ на Мойсайвче е отживѣнъ времето си. Ако съмъ създадъ единъ законъ, че дамъ три дена почивка, а четири дена работа. Тъ дойде време, когато шестъ дни ще почивамъ, а единъ денъ ще работимъ. Та въ времето на Мойсей хората на физическия свѣтъ трѣбвали да работятъ шестъ дни, а само единъ денъ да почиватъ, за да асимилиратъ физическата енергия въ себе си. Положителни, трѣбва да бѫдатъ хората. Ще дойде денъ, когато хората ще бѫдатъ толкова положителни, че ще трѣбва шестъ дни да работятъ почиватъ, а единъ денъ да работятъ. Это защо, сега не ви прѣпоричвамъ много работа. Като казвамъ, че не ви прѣпоричвамъ много работа, имамъ прѣдъ видъ вашето състояние, вие често се оплаквате отъ много работа, оплаквате се, че сте уморени.. Щомъ сте уморени, трѣбва да ви се даде почивка, да си починете. Ако чуете, че една сестра се оплаква отъ умора, тогава нека петъ сестри отъ положителните отидатъ при нея и да и кажатъ нѣколко ободрителни думи. Тя ще се освѣжи.

Тя ще се освържи. Вие не взимате тъзи правила като незначителни и казват човекъ тръбва да биде сериозен, концентриран. ~~Х~~ Оставете тъзи нънца настра. Съмни стават индусите съ своята концентрация. Когато човекъ иска да се концентрира, той не тръбва да бъде между хора. Или пъкъ така да се концен- трира, че и между хора да е, пакъ да не го знаят тъз. Когато дойде страданието, природата даже се концентрира. Дойде ли до човекъ едно страдание, или нещастие, той се вгърбва въ себе си, ходи между хората, но нищо не вижда.

Казвамъ: тръбва сега да се работи вече. Досега азъ съмъ ви оставялъ свободни, не съмъ се мъсилъ въ работите ви, искалъ съмъ да видя, какво можете сами да направите. Като наблюдавамъ сестрите, виждамъ, че работят доста добре, но знания иматъ. Най-напредъ се образува една група от сестри и братя, а послѣ тъз се раздѣлиха на аристократическа група, сято се състои от напреднали братя и сестри. Азъ наричамъ напреднали сестри и братя тия, които могатъ да пръвръщатъ желъзото въ злато. ~~Х~~ Който не може да направи това, той не е напреднал братъ. Много работат има казани, но тъз не са реализирани. ~~Х~~ Най-малкото вземете, вие тръбва да имате едно прѣкуване на Божествената Любовь, тръбва да я разбирате поне малко. Вие имате естествените прояви на любовта, но не знаете, колко отъ васъ могатъ да кажатъ, че познаватъ основа специфично проявление на Божията Любовь, за която окултистите говорятъ. ~~Х~~ Имате състояние на по-висока любовь, особено слъдъвска скръбъ, но и тъз още не са онзи неизгладими впечатления отъ Божията Любовь. Който е ималъ такова прѣкуване на Божията Любовь, той изпитва състояние на човекъ, който се намира прѣдъ оазиса на нѣкоя пустиня. ~~Х~~ Доста-тъчно съ само единъ пътъ да се изпита човекъ тази любовь, за да може прѣвъко страдание и изпитание да съ спомни само за нея, и веднага всички стра-дания и изпитания да изчезнатъ. ~~Х~~ Това значи да носи човекъ реалното въ се-себе си. Това е подобно на положението, въ което се намира човекъ, който има ключоветъ на всичките станции. ~~Х~~ Той се намира дна една станция, но се нуж-дае отъ нѣщо. Тъз удари ключа на тази станция, и веднага отъ другата станция му отговаря ~~т~~. ^п Казано е въ исцелението: човекъ, който е дозналъ Божия-та Любовь, още прѣди да е поисканъ нѣщо, и ще му се отговори. Нѣма ли тази любовь въ себе си, колкото и да иска, ни гласъ, ни услышане. ~~Х~~ Отъ станция-та ви отговаряте, че съ знали много и ти тръбва да чакаш съ мѣсяци и години, докато ти отговоряте. ~~Х~~ По нѣкога и съ десетки години тръбва да чакате да висе отговори. Едва ти нѣкога отъ васъ можете да получите отговор въ продължение на десетъ години. Нѣкой отъ васъ може да иска само единъ обид-

и ще го получи, а някой може да иска десет милиона лева, но затова ще тръбва дълго време да чака. На някой от вас може и въ десет години да ви съдадат тези милиони. ~~Казвате: какъ ще стане тази работа?~~ Все може да се намерят начинъ-разии начини има за това. Все ще се намери някой американец, който да ви уснови, но затова тръбва да се посториствува отъ ваша страна. Не сът материалните богатства, които представят желания на хората.

~~Има и външният богатство, до които човекъ иска да се домогне. Но затова човекъ все тръбва да се свърже съ някоя велика душа. Богатството въ свързаните съ велики души. Вие не можете да дойдете до никакъв прогрес, ако влязвате въ съприкоснение съ някои велики души. Прогресът въ свързаните съ велики души, които минуват и заминават покрай васъ. Великият душа правят хората богати по умъ и по сърце. Ако слънцето въ свързаните съ всички хора цъкне да измиратъ. Казвате: има и други нъща въ свързаните съ велики души, които изгръват като слънцето. Тази сутринъ тръбва да наблюдавате слънцето, да видите, какви хубави цветове имаше пръв време на изгръването си. Та първото нъщо, което тръбва да задържите въ ума си е мисълта, че вие сте дошли въ земята да научите изкуството да служувате. Единствената ви мисия на земята е да се научите, какъ да служувате. Вие можете да свършите университетъ, можете да придобиете голъма наука, но въ края на краищата ще ви турятъ да служувате, да видятъ, какво сте научили, какво можете да приложите отъ науките. Служуването е едно отъ най-ки красивите нъща, за които мога да ви говоря. Сега вие се възмущавате отъ служуването. Даже най-голъмото нещастие на хората седи въ служуването, т.е. въ това, че тъ не съ служували, както тръбва. Да служимъ, азъ подразбирамъ да служимъ и на другите така, както искамъ и на тебе да служуватъ. За следния път ви давамъ като задължението да намериш помежду ви по единъ положителенъ, по единъ отрицателенъ и по единъ неутраленъ типъ. Неутраленъ значи, че положителенъ, че отрицателенъ, съдъденъ типъ да биде. Т.е. че положителенъ, че отрицателенъ, съдъденъ типъ да биде. Т.е. че положителенъ, че отрицателенъ. Ако това не знаете, всичко, което зните, не е истинско знание. Човекъ не може въобще да биде положителенъ или въобще отрицателенъ, той тръбва да съмня въ тези двъ състояния въ себе си. Никога човекъ ще заповъдва, никога ще му заповъдватъ никога човекъ ще дава, никога ще взима. Единствениятъ, който въобще е положителенъ, това е Богъ. Той никому не заповъдва, никого не съди. И на доброто и на злото. Той еднакво гледа. Той отъ доброто не се възхища, нико пък отъ злото не възмути. Религия и злото иматъ единакви отношения къмъ Бога. Обаче, когато божественото добре принася, то има вече отношения на зло. Какъ ще разберете това нъщо? Къмъ защо да го разберете.~~